

svare paa dette Krav, som er oppe ude i Landet om at faa en Medsættelse af Beskyttelsestolden, er det, der foreviges os her og fremlægges her ikke noget rigtigt Svar. Jeg er selvfølgelig enig med Flertallet om disse Medsættelser paa almindelige Forbrugsartikler, som bruges af hele den almindelige Befolkning, og som andrager et betydeligt Beløb, og jeg vilde ønske, at man kunde naa til at faa det gennemført, som Flertallet i den Henseende foreslaar; men jeg tror ganske sikkert, at der er mange her i dette Ting som pinte sig derved. Jeg maa sige for mit Vedkommende, at jeg er en Modstander af, at vi paa noget Omraade gaa til en forhøjet Beskyttelse eller til en ny Beskyttelse, naar vi have set, hvilket ødelæggende System det er, og hvor vanstelig det er at komme bort deraf, naar man først en Gang har faaet det. Jeg tror derfor, at man skal være noget varsom med at gaa til ny Forhøjelser af Beskyttelsen; men mulig kan man finde en Udvej til, at man faa paa de hjemlige Industrier, som tilvirke disse Lussuvarer, kunde komme til at lægge en Skat i samme Forhold, saa at Statskassen fik Udbytte deraf. Saa vilde jeg rimeligvis kunne være med til de allerfleste af dem, men det forekommer mig, at det hele maa staa i Forhold til hinanden, thi der er ingen Fornøjelse ved at gaa til at bestatte Rigmænd til private Folks Fordel, det vil jeg absolut forvare mig imod at være med til.

Det var hovedsagelig disse saa Bemærkninger, som jeg havde tænkt at ville gøre. Jeg vil selvfølgelig ikke trætte Forsamlingen med saa langt et Foredrag, som der i disse Dage har været holdt saa mange af, og det er jo ogsaa overflødigt efter at have hørt saa mange udmærkede Talere, men jeg har ment at ville sige disse saa Ord til Overvejelse. Det er dog muligt, at der kan være en Del her i Tinget, der ville tage det, jeg har sagt, til Eftertanke og finde, at der kan være noget berettiget i det. Og saa vil jeg stuetelig anbefale det Udvalg, som eventuelt faar med den Sag at gøre, at se nøje efter paa alle disse Positioner og søge at undgaa, at vi komme til Forhøjelser af Toldbeskyttelse; thi jeg tror ikke, det vil blive vel modtaget. Kunne vi ikke komme ned, kunne vi dog blive staaende paa det, vi have, og saa maaste opnå, at vi faa Medsættelse paa det, hele Kommissionen er enig om. Jeg tror ikke, at det vil bringe denne Indtægt i Statskassen, som der her gøres Regning paa, tværtimod, jeg tror, at paa mange Omraader vil den snarere virke som et Indførselsforbud, saa at Statskassen gaa glip af disse Indtægter, og derved vil det vise sig, at det Regne-

stykke, som Flertallet og Mindretallet have stillet op, ikke slaar til. Det er jo dog ogsaa noget, som der i Virkeligheden heller ikke kan opstilles nøjagtigt Regnestykke over, kun et Skøn kan opstilles, og efter min Opfattelse tror jeg, at det fremsatte Skøn paa mange Punkter bliver fejl. Jeg skal henstille til det eventuelle Udvalg at tage disse Bemærkninger under Overvejelse.

Wistoft: Det er ikke min Mening i denne sildige Time at trætte ærede Medlemmer med en indgaaende Dmtale af de enkelte Positioner i Toldloven, men da jeg nu en Gang har faaet Ordet, vil jeg i Korthed udtale mig om Sagen i al Almindelighed. Jeg vil da begynde med at give min Tilslutning til de ærede Talere, der have anerkendt Udvalgets Arbejde som et fortrinligt Arbejde, et Arbejde der viser fremad i Tiden paa Toldlovens Omraade. Saa vel ude i Landet som her have alle, maaste med en enkelt Undtagelse, givet Kommissionens Arbejde deres Tilslutning, og den fortjener dette. Dette Arbejde foreligger klart og koncist for os, vi ville kunne finde de Oplysninger, der behøves for at klargøre Sagen for os selv; men den Tilslutning, den har vundet, betyder ogsaa noget mere: thi den betyder, at der er Udset til, at Sagen kan gennemføres, den Enighed, der er opnaaet mellem Flertallet og Mindretallet, viser i den rigtige Retning: en Medskrivning af de indirekte Statter, en Medsættelse af Statterne paa Fornødenhedsartikler og paa Raamaterialier, noget, der betyder saa meget som 6 Millioner Kr. Alle rede det viser, at der er godt begyndt, og at der derefter er Udset til, at Sagen kan naa videre i det Udvalg, der skal behandle Sagen. Jeg vil haabe, at dette Udvalg vil tage Hensyn til de forskellige smaa Uoverensstemmelser, thi efter hvad jeg har forstaaet, er der kun smaa Uoverensstemmelser paa Toldlovens enkelte Positioner. Jeg vil haabe, at det vil let naas at faa et Resultat ud af denne Sag, det vilde jo være ganske mærkeligt, om man skulde have faaet et Forslag her i Tinget, som kunde vinde Tilslutning fra alle Sider, det er aldeles utænkeligt, og det er der ingen, der forlanger. Man er dog bleven enig om en Medsættelse paa 6 Millioner, og der er saaledes naaet betydelig Toldfrihed paa en stor Del Varer. Det, man i mange Aar har ventet paa, var at faa Lettelser i Tolden paa Nødvendighedsartikler og Raamaterialier, altsaa en Indstrænkning af de indirekte Statter, der jo have vaet betydelig Forærgelse, fordi de gaa ud af Folks Lomme, uden at man er rigtig klar over deres Størrelser. Man har populært kaldt Toldbestatningen et privilegeret